

Til nr. 18 (§ 41)

Paragraffen har i forslaget fået et helt nyt indhold. I paragraffen foreslås samlet alle bestemmelser om på hvilke tidspunkter, årsafgifter forfalder til betaling.

Hovedreglen om forfaldstidspunkt for årsafgifter findes i stk. 1. Herefter forfalder årsafgiften til betaling den sidste dag i den måned, i hvilket afgiftsåret begynder. Herved opnås, set ud fra en administrativ betragtning, at der kun er 12 forfaldsdage i kalenderåret, uanset at afgiftsåret, ligesom hidtil patentåret, beregnes efter patentansøgningens løbedag. Som det fremgår af de almindelige bemærkninger, foreslås det, at afgiften for de første 2 afgiftsår først forfalder til betaling samtidig med afgiften for det 3. afgiftsår.

I stk. 1 findes endvidere en bestemmelse om, at årsafgiften ikke kan betales tidligere end 6 måneder før forfaldsdagen. Dette er også tilfældet i følge den gældende lov, jfr. § 42, stk. 1.

Stk. 2 vedrører visse undtagelser fra hovedreglen i stk. 1.

1. pkt. omhandler betaling af årsafgifter i forbindelse med patentansøgninger, som er delte eller udskilte i overensstemmelse med § 11. En ansøgning, der er fremkommet ved udskillelse eller deling, kan under visse forudsætninger anses som indleveret på et tidligere tidspunkt end det tidspunkt ansøgningen faktisk indleveredes. Der kan være tale om et tidsrum på op til flere år. Da der med udgangspunkt i hovedreglen i stk. 1 kan være forfaldet flere års årsafgifter inden den delte eller udskilte ansøgning indleveres, er der fundet behov for en særregel for disse ansøgninger. For sådanne ansøgninger fastsættes en særlig forfaldsdag for årsafgifter, som er begyndt at løbe før den dag, ansøgningen blev indleveret som delt eller udskilt, eller som begynder at løbe inden 2 måneder fra den dag. Det foreslås, at disse afgifter ikke under nogen omstændighed forfalder, før 2 måneder er forløbet fra den dag, da ansøgningen fremkom ved deling eller udskillelse.

I 2. pkt. fastsættes en særlig bestemmelse for internationale ansøgninger. Såfremt sådanne ansøgninger videreføres i Danmark eller optages til behandling i overensstemmelse med § 38, anses de som indleveret på tidspunktet for den internationale indleveringsdag, jfr. § 29. Det kan forekomme, at en international patentansøgning først videreføres eller optages til behandling, når der er forløbet 2 år fra det tidspunkt, ansøgningen anses for indleveret. Dette er f. eks. tilfældet, når en international ansøgning uden prioritet fra en tidligere

ansøgning har været genstand for international forberedende patenterbarhedsprøvning.

I disse tilfælde foreslås det, at forfaldne årsafgifter for afgiftsår, som er påbegyndt inden den internationale ansøgning blev videreført eller optaget til behandling eller som begynder at løbe inden for 2 måneder fra nævnte tidspunkter, i intet tilfælde forfalder, før 2 måneder er forløbet fra den dag, da ansøgningen blev videreført eller optaget til behandling.

Stk. 3 svarer hovedsagelig til den gældende bestemmelse i § 42, stk. 3. Det fastsættes, at årsafgifter kan betales i indtil 6 måneder fra forfaldsdag mod betaling af en forhøjet afgift.

Til nr. 19 (§ 42)

Forslaget indeholder bestemmelser om henstand med betaling af årsafgifter og er i princippet i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i § 42. Afvigelsen består alene i, at da årsafgiften efter den foreslåede omlægning første gang forfalder samtidig med afgiften for det 3. afgiftsår, skal begæring om henstand derfor fremsættes på dette tidligere tidspunkt. Henstand kan derimod som hidtil meddeles i indtil 3 år fra patentets meddelelse.

Stk. 2 er identisk med, hvad der hidtil har været gældende i forbindelse med afslag om henstand med årsafgifter for patenter.

Stk. 3 indeholder ret til mod betaling af forhøjet afgift at betale årsafgiften inden 6 måneder efter det tidspunkt, til hvilken henstand er givet.

Til nr. 20 (§ 51)

Denne paragraf regulerer følgerne af, at årsafgifter for et meddelt patent ikke betales. I § 15 findes en tilsvarende bestemmelse for så vidt angår patentansøgninger.

Da bestemmelsen om, at der for et patent skal betales årsafgift for hvert afgiftsår efter patentets meddelelse, er foreslået overført til § 40, er denne paragraf ligeledes citeret.

Til nr. 21 (§ 52, stk. 1, nr. 2)

Paragraffen fastlægger reglerne om ugyldigheden af patenter.

I stk. 1 angives ugyldighedsgrundene som nr. 1-4. Ifølge nr. 2 i den gældende lov kan et patent erklæres ugyldigt, hvis det er meddelt, uanset at beskrivelsen ikke er så tydelig, at en fagmand på grundlag deraf kan udøve opfindelsen. Som bestemmelsen er udformet er alene tænkt på mangelfuld angivelse ved patentets udstedelse.